

УДК 378.22.013

© Авраменко О. В., 2018 р.

<http://orcid.org/0000-0001-9955-350X>

<http://doi.org/10.5281/zenodo.1410170>

О.В. Авраменко

СУТЬ І ЗМІСТ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ХОРЕОГРАФІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У статті розглянуто підходи сучасних науковців до визначення суті підготовки майбутніх хореографів до професійної діяльності. Підготовку майбутніх хореографів до професійної діяльності визначено як процес становлення професійних орієнтацій і мотивів діяльності студентів, оволодіння майбутніми хореографами у процесі професійної підготовки системою знань про сучасні інноваційні форми і методи навчання в реальному та віртуальному середовищі, формування вмінь, розвиток необхідних професійних якостей для ефективного формування професійної компетентності. Доведено, що професійна компетентність майбутніх хореографів у професійній діяльності характеризується здатністю студентів використовувати основи теорії та методології хореографії в професійній діяльності, проектувати і здійснювати процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей учнівського колективу в системі освіти в реальному та віртуальному середовищі.

Ключові слова: навчально-виховний процес, майбутні хореографи, підготовка, професійна діяльність, професійна компетентність.

Авраменко Е. В. Сущность и содержание подготовки будущих хореографов к профессиональной деятельности. В статье рассмотрены подходы современных ученых к определению сущности процесса подготовки будущих хореографов к профессиональной деятельности. Подготовку будущих хореографов к профессиональной деятельности определено как процесс становления профессиональных ориентаций студентов и мотивов деятельности, овладение будущими хореографами в процессе профессиональной подготовки системой знаний о современных инновационных формах и методах обучения в реальной и виртуальной среде, формирование умений, развитие необходимых профессиональных качеств для эффективного формирования профессиональной компетентности. Доказано, что профессиональная компетентность будущих хореографов в профессиональной деятельности определяется способностью студентов использовать основы теории и методологии хореографии в профессиональной деятельности, проектировать и реализовывать процесс хореографического обучения с учетом социокультурной ситуации и уровня

развития хореографических способностей ученического коллектива в системе образования в реальной и виртуальной среде.

Ключевые слова: учебно-воспитательный процесс, будущие хореографы, подготовка, профессиональная деятельность, профессиональная компетентность.

Avramenko O.V. Essence and content of the training of future choreographers for the professional activity. In connection with the updating of domestic choreographic education the problem of the training of future choreographers for the professional activity is getting acute. The choreographic activity is a synthesis of the students' physical and aesthetic development and positively affects the preservation of their health, satisfaction of artistic and creative needs, contributes to the national consciousness development, and so on.

In the context of the above mentioned, it is equally important to modernize the training of choreographers for the professional activity, taking into account their psychological, individual and age characteristics and also being aware that this process is possible both in the real and virtual space. However, the study of the pedagogical experience shows the future choreographers' insufficiently formed competence in the professional activities in modern conditions.

The article deals with modern scholars' approaches to the determination of the essence of the process of training of future choreographers for the professional activity. The training of future choreographers for the professional activity has been defined as the process of the formation of students' professional orientations and motives of the activity, mastering a system of knowledge about modern innovative forms and methods of teaching in the real and virtual environment by future choreographers in the process of the professional training, the formation of skills, the development of necessary professional qualities for the effective formation of the professional competence. It has been proved that future choreographers' professional competence in the professional activity is determined by students' ability to use the fundamentals and methodology of choreography in the professional activity, to plan and organize the process of choreographic training taking into account the sociocultural situation and the level of the development of students' choreographic abilities in the educational system in the real and virtual environment.

Keywords: educational process, future choreographers, training, professional activity, professional competence.

Постановка проблеми в загальному вигляді. У зв'язку з оновленням вітчизняної хореографічної освіти набуває актуальності проблема підготовки майбутніх хореографів до професійної діяльності. Хореографічна діяльність є синтезом фізичного та естетичного розвитку особистості студента і

позитивно впливає на збереження його здоров'я, задоволення художньо-творчих потреб, сприяє вихованню національної свідомості тощо.

У контексті зазначеного не менш важливим є осучаснення підготовки хореографів до професійної діяльності, ураховуючи їхні психологічні та індивідуально-вікові особливості, а також усвідомлюючи, що цей процес можливий як у реальному, так і віртуальному просторі. Проте вивчення педагогічного досвіду свідчить про недостатньо сформовану компетентність майбутніх хореографів у професійній діяльності в сучасних умовах.

Аналіз основних досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Проблема підготовки майбутніх хореографів знаходиться в царині наукових інтересів багатьох учених. Зокрема, вивчаються методологічні засади сучасної філософії освіти (В. Андрющенко, І. Зязюн, В. Кремень, В. Огнев'юк та ін.); історія розвитку хореографічної освіти (Т. Благова, С. Горбенко, О. Щолокова та ін.); особливості підготовки майбутніх хореографів (Л. Андрощук, О. Бурля, Н. Горбатко, О. Єфімчук, Б. Колногузенко, О. Кравчук, О. Мартиненко, О. Реброва, Т. Сердюк, О. Таранцева, М. Тихонов, О. Філімонова та ін.).

Аналіз змісту наукових праць дозволив дійти висновку, що теорія та практика професійної підготовки майбутніх хореографів до професійної діяльності є практично не розробленою та потребує всебічного комплексного дослідження, створення якісно нової моделі її реалізації у закладі вищої освіти (ЗВО).

Мета статті – на основі аналізу наукової літератури визначити суть і зміст підготовки майбутніх хореографів до професійної діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Хореографія як один із видів мистецтва (грец. «choreia» – танець і «grapho» – пишу) вперше вжито Р. Фейе (Французька Академія танцю) у 1700 році, а з кінця XIX століття ним стали позначати все, що стосується хореографічного мистецтва. В «Енциклопедії освіти» за ред. В. Кременя поняття «хореографія»

використовується у трьох значеннях: «1) мистецтво танцю; 2) мистецтво створення танців і танцювальних (балетних) спектаклів; в кін. ХІХ-поч. ХХ ст. цим терміном почали називати танцювальне мистецтво в цілому, у всіх його різновидах; 3) запис танцю за допомогою системи умовних знаків» [3, с. 980-981].

Важливо й те, що хореографія уможлиблює певну систему відносин, унормовує художні потреби, естетичні цінності, формує художні смаки й, нарешті, є способом і стилем життя [3].

Хореографічна освіта детермінується соціально-економічними та суспільно-політичними процесами. Водночас, вона є ефективним засобом соціалізації людини, розвитку її світоглядної культури, формування здатності до саморегуляції та самовдосконалення. Хореографічна освіта як складова системи освіти охоплює мережу освітньо-виховних та культурно-освітніх середніх, середніх спеціальних та вищих навчальних закладів, що здійснюють підготовку фахівців середньої та вищої кваліфікації з хореографії, а також забезпечують цілеспрямований духовний розвиток особистості [3].

Отже, хореографічна освіта формує духовний світ людини, забезпечує гармонізацію її життя, природне входження до соціального середовища.

У різні історичні епохи ставлення суспільства до хореографічної освіти змінювалося, але завжди її вважали пріоритетною у формуванні особистості, оскільки вона спрямовувалася на поглиблення загальнокультурного та творчого розвитку. Питання становлення та розвитку професійної підготовки майбутніх хореографів були предметом філософських, мистецтвознавчих і психолого-педагогічних досліджень.

У контексті гуманістичної парадигми в сучасній філософії освіти (В. Андрущенко, Б. Гершунський, В. Кремень, В. Лутай, В. Огнев'юк, В. Шадриков та ін.) активно розробляються проблеми творчого розвитку особистості. Так, В. Кремень зазначає, що кожну людину можна навчити,

розвинути, виховати, залучити до творчості й допомогти зробити «крок до кращого життя» [4, с. 15].

Як свідчать науково-педагогічні джерела, потреба в кваліфікованих педагогах-хореографах існувала ще з тих часів, коли танцмейстери робили перші спроби визначити роль професії учителя танців.

У системі вищої педагогічної освіти з середини ХХ століття передбачалося ознайомлення з мистецтвом хореографії на факультетах соціального виховання, насамперед, у процесі позааудиторних студійних занять як засобу організації студентського дозвілля [2].

З метою підвищення кваліфікаційного рівня вчительських кадрів, зокрема їх хореографічної підготовки, було розроблено Проект організації в Україні літніх курсів для педагогічних працівників єдиної трудової школи [2]. Окремим розділом програми передбачалися практичні заняття з вивчення народних танців (6 год. на тиждень), зміст яких спрямовувався на ознайомлення педагогів із різноманітними видами рухової діяльності: дитячими народними танцями, іграми, січовими вправами тощо [2]. Із мистецьким був безпосередньо пов'язаний етнографічний розділ програми, змістом якого було вивчення обрядів, звичаїв, особливостей розвитку культурно-мистецьких явищ в окремих регіонах [2].

З появою першого вищого навчального закладу культури в Україні – Харківського державного інституту культури – розпочалася підготовка артистів балету та балетмейстерів-постановників, які, не маючи спеціальної педагогічної освіти, фактично працевлаштовувались в систему позашкільних закладів хореографами. На базі філії цього ЗВО відкрилися Київський інститут культури (1968 р.) та Рівненський інститут культури (нині Рівненський державний гуманітарний університет), які підготували плеяду керівників танцювальних колективів.

На сучасному етапі розвитку професійної освіти проблему підготовки майбутніх хореографів порушено у працях Л. Андрощук, Т. Благової,

О. Бурлі, С. Забрєдовського, С. Куценка, О. Пархоменка, О. Ребрової, М. Рожко, Ю. Ростовської, Т. Сердюк, О. Таранцевої, О. Філімонової та ін.

Так, серед основних вимог до особистості майбутніх хореографів Л. Андрощук називає володіння неповторним індивідуальним стилем діяльності, який формується в процесі фахової підготовки. За її визначенням, хореографічний стиль – це самореалізація хореографа в певному напрямі танцювального мистецтва, яка виражається в неповторній манері проведення занять, особливостях творчо-постановчої діяльності та в підготовці студентів-хореографів до майбутньої професійної діяльності.

Дослідницею розроблено модель формування індивідуального стилю діяльності майбутніх фахівців хореографії, яку доцільно використовувати в навчальному процесі ЗВО при викладанні дисциплін «Мистецтво балетмейстера», «Композиція та постановка танцю», «Теорія та методика роботи з самодіяльним хореографічним колективом», «Постановка концертних номерів», «Історія хореографічного мистецтва», «Теорія та методика сучасного танцю» [1].

У дисертаційній роботі Т. Сердюк зосереджує увагу на формуванні художньо-естетичного досвіду майбутніх хореографів у процесі їх професійної підготовки у ЗВО. Дослідниця конкретизує сутність, зміст та компонентну структуру художньо-естетичного досвіду студентів-хореографів, яка полягає у взаємодії когнітивної, аксіологічної та праксеологічної складових у процесі художньо-естетичної діяльності особистості. Практичну значущість роботи представляє розроблене навчально-методичне забезпечення, засноване на інноваційних формах навчання: взаємодії методів мультимедійного навчання, синтетичної драматизації та опорно-методичних карт постановчої роботи [9].

Проблему формування фахових умінь майбутніх хореографів засобами українського танцю розкрито в дослідженні О. Таранцевої, яка визначає формування хореографічних умінь майбутнього фахівця хореографії як

процес створення сприятливих умов для інноваційної професійної діяльності, що забезпечує розвиток особистісних якостей та професійних умінь [12].

Художньо-ментальний досвід є чинником підвищення якості освіти майбутніх хореографів, зазначає О. Реброва, оскільки впливає на формування ментальності особистості. Визначальними в цьому процесі, на думку авторки, є творча самостійність, що характеризується здатністю образно мислити, застосовувати раніше отримані знання в інших ситуаціях, знаходити нестандартні рішення, змінювати ракурс погляду, бачити альтернативу тощо; виконавська та емоційно-образна мобільність, що характеризується швидкими емоційними реакціями на різні художньо-образні явища, художньо-творчі ситуації; толерантність, емпатійність, духовність (прагнення вплинути на духовний світ інших через мистецтво) [7].

У процесі підготовки майбутніх хореографів до професійної діяльності М. Рожко особливе місце відводить розвитку пластичної культури, яка формує людську цілісність, зумовлює пластичну поведінку особистості, здатна поєднувати в собі її фізичний і психічний стан. Дослідниця визначає, що пластична культура хореографа – це особливий показник його професійності, який синтезує перцептивні (сприймання), комунікативні (спілкування) та інтерактивні (взаємодія) методи педагогічної діяльності й детермінується його ціннісними орієнтаціями та установками. Складовими пластичної культури хореографа є такі ключові елементи, як технічна майстерність (природність рухів, володіння психофізичними якостями), особистісні якості (мотивація, індивідуальність, комунікативність, перцептивні здібності, динамізм, креативність), художнє виконання (оригінальність, образність, сюжетність), постава (поза), міміка, пантоміміка (жести, хода, рухи) [8].

Професійна діяльність майбутніх хореографів, як зазначає О. Пархоменко, має свою специфіку залежно від галузі творчої реалізації.

Вона реалізується у конструктивній, освітньо-виховній, інформаційно-просвітницькій, комунікативній, організаторській, соціально-психологічній та дослідницькій роботі. Автор наголошує, що важливою складовою у формуванні балетмейстерських умінь майбутніх хореографів є педагогічні переконання, майстерність, професіоналізм, творчість, культура, здібності, самосвідомість та спрямованість [6]. Він визначає балетмейстерську підготовку як творчий процес, спрямований на набуття хореографом теоретичних та практичних знань, що сприяють формуванню балетмейстерських умінь. Балетмейстерські вміння формуються на основі фахових знань, навичок (або системи навичок) завдяки варіюванню умов тренування, які ґрунтуються на майстерності та творчості, що успішно функціонують у динаміці балетмейстерської діяльності [6].

О. Пархоменко визначає підготовку майбутніх хореографів до професійної діяльності як «інтегральне, цілісне утворення особистості фахівця, яке включає в себе готовність до здійснення професійної діяльності на основі спеціальних хореографічних знань, умінь, навичок і професійно-особистісних якостей» [6]. Автор стверджує, що зміст професійної хореографічної освіти зводиться не тільки до наукових знань, а включає засвоєння емоційно-образного світу мистецтва, історичних традицій та сучасних інновацій [6].

Вивчаючи проблему підготовки хореографів до професійної діяльності, О. Мартиненко вказує, що цей процес передбачає формування в студентів художньо-естетичних потреб, інтересів, професійно-педагогічних компетентностей, які розвиваються під впливом освітнього середовища педагогічного ЗВО і сприяють духовно-творчому становленню особистості майбутнього фахівця [5].

Підготовка хореографів до професійної діяльності як чинник формування національної свідомості, на думку І. Степанюк, є відносно самостійною керованою системою цілеспрямованого духовного розвитку

майбутніх фахівців за допомогою засвоєння знань та формування умінь і навичок. Цей феномен є ефективним засобом соціалізації майбутніх хореографів, розвитку їх світоглядної культури, формування здатності до вдосконалення творчих здібностей засобами хореографії [10].

Усе сказане вище дозволяє сформулювати визначення поняття *«підготовка майбутніх хореографів до професійної діяльності»* як процес становлення професійних орієнтацій студентів і мотивів діяльності, оволодіння майбутніми хореографами у процесі професійної підготовки системою знань про сучасні інноваційні форми і методи навчання в реальному та віртуальному середовищі, формування вмінь, розвиток необхідних професійних якостей для ефективного формування професійної компетентності.

Отже, хореографічне мистецтво – це сфера духовної культури з його унікальними можливостями впливу на особистість – має розглядатися не тільки як джерело розвитку спеціальних художньо-творчих хореографічних здібностей майбутнього фахівця (що є надзвичайно важливим, але недостатнім), а також як універсальний засіб формування його загальнокультурних ціннісних орієнтацій, духовно-творчого потенціалу. Вектор підготовки майбутніх хореографів до професійної діяльності спрямовується в площину усвідомлення значущості мистецько-хореографічної діяльності, їх особистісного зростання та прагнення усіляко сприяти творчому розвитку кожної дитини, як унікальної та неповторної, в процесі хореографічної діяльності в шкільних і позашкільних закладах освіти.

Проведений аналіз наукової літератури дав підстави стверджувати, що підготовка майбутніх хореографів до професійної діяльності має включати такі фахові компетенції, як:

- володіння базовими загальними знаннями, а саме: історія, теорія та практика хореографічного мистецтва, методика виконання та викладання

різних видів хореографії (класичний, сучасний, народно-сценічний танець тощо);

- здатність використовувати основи теорії та методології хореографії в інноваційній професійній діяльності, проектувати і здійснювати освітній процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку хореографічних здібностей учнівського колективу в системі освіти в реальному та віртуальному середовищі;

- обізнаність із сучасними напрямками хореографічного мистецтва, критичне ставлення до модних танцювальних течій;

- уміння створювати танцювальний репертуар різного рівня складності відповідно до соціальних та культурних потреб суспільства;

- здатність до саморозвитку на основі рефлексії результатів своєї професійної діяльності, здатність користуватися освітньо-комунікаційними технологіями, знаходити та використовувати інформацію з різних джерел (електронних, письмових, архівних та усних) згідно з поставленим завданням [9; 11; 12].

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок.

Отже, підготовка майбутніх хореографів до професійної діяльності – це процес становлення професійних орієнтацій студентів і мотивів діяльності, оволодіння майбутніми хореографами у процесі професійної підготовки системою знань про сучасні інноваційні форми і методи навчання в реальному та віртуальному середовищі, формування вмінь, розвиток необхідних професійних якостей для ефективного формування професійної компетентності. Проведений аналіз наукової літератури дав підстави стверджувати, що професійна компетентність майбутніх хореографів до професійної діяльності характеризується здатністю студентів використовувати основи теорії та методології хореографії в професійній діяльності, проектувати і здійснювати освітній процес хореографічного навчання з урахуванням соціокультурної ситуації та рівня розвитку

хореографічних здібностей учнівського колективу в системі освіти в реальному та віртуальному середовищі.

Перспективи подальших пошуків вбачаємо в уточненні структури професійної компетентності майбутніх хореографів до професійної діяльності, визначенні та експериментальній перевірці інноваційних технологій підготовки студентів до керівництва дитячим танцювальним колективом в умовах розвитку сучасного суспільства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Андрощук Л. М. Формування індивідуального стилю діяльності майбутнього вчителя хореографії : дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.04. Умань, 2009. 200 с.
2. Благова Т. О. Хореографічна підготовка вчителя у системі вищих педагогічних навчальних закладів в Україні 20-х рр. ХХ ст. *Витоки педагогічної майстерності* : зб. наук. праць. Полтава, 2011 С. 65-70.
3. Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; [гол. ред. В. Г. Кремень]. К. : Юрінком Інтер, 2008. 1040 с.
4. Кремень В. Г. Проблеми якості української освіти в контексті сучасних цивілізаційних змін. *Український педагогічний журнал*. 2015. №1. С. 8-15.
5. Мартиненко О. В. Проблеми формування готовності майбутніх педагогів до викладання шкільного курсу хореографії : монографія [ред. А. І. Омельченко]. Донецьк : вид-во «Ноулідж», 2010. С. 121–137.
6. Пархоменко О. М. Формування балетмейстерських умінь майбутніх учителів хореографії в процесі фахової підготовки : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. К., 2016. 210 с.
7. Реброва О. Є. Теорія і методика формування художньо-ментального досвіду майбутніх учителів музичного мистецтва та хореографії : дис. ... д-ра. пед. наук : 13.00.02. Київ, 2013. 544 с.
8. Рожко М. М. Формування пластичної культури студентів мистецьких факультетів педагогічних університетів : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. К., 2006. 222 с.

REFERENCES

1. Androshchuk, L. M. (2009). *Formuvannia individualnoho styliu diialnosti maibutnoho vchytelia khoreohrafii* [Formation of the individual style of the activity of the future teacher of choreography] (Candidate's thesis). Uman, Ukraine (in Ukrainian).
2. Blahova, T. O. (2011). *Khoreohrafichna pidhotovka vchytelia u systemi vyshchychkh pedahohichnykh navchalnykh zakladiv v Ukraini 20-kh rr. XX st.* [Choreographic training of a teacher in the system of higher pedagogical educational institutions in Ukraine in the 20-ies of the XXth century.]. *Vytoky pedahohichnoi maisternosti*, pp. 65-70. Poltava (in Ukrainian).
3. Kremen, V. H. (Ed.). (2008). *Entsyklopediia osvity* [Encyclopedia of education]. Academy of Educational Sciences of Ukraine. Kyiv: Yurinkom Inter, 1040 p. (in Ukrainian).
4. Kremen, V. H. (2015). *Problemy yakosti ukrainskoi osvity v konteksti suchasnykh tsyvilizatsiinykh zmin* [Problems of the quality of the Ukrainian education in the context of modern civilizational changes]. *Ukrainskyi pedahohichniy zhurnal*, 1, pp. 8-15 (in Ukrainian).
5. Martynenko, O. V. (2010). *Problemy formuvannia hotovnosti maibutnykh pedahohiv do vykladannia shkilnoho kursu khoreohrafii* [Problems of the formation of future choreography teachers' readiness for teaching school course of choreography]. Donetsk: Noulidzh, pp. 121-137 (in Ukrainian).
6. Parkhomenko, O. M. (2016). *Formuvannia baletmeisterskykh umin maibutnykh uchyteliv khoreohrafii v protsesi*

9. Сердюк Т. І. Художньо-естетична школа майбутніх учителів хореографії: формування досвіду : [монографія]. Донецьк : ЛАНДОН-XXI, 2011. 273 с.
10. Степанюк І. В. Хореографічна освіта як чинник формування національної свідомості. *Філософія освіти*. № 24, 2011. Розділ III. С. 118-121.
11. Тараненко Ю. П. Підготовка майбутніх учителів хореографії до розвитку художньо-творчих здібностей молодших школярів: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Бердянськ, 2017. 282 с.
12. Таранцева О. О. Формування фахових умінь майбутніх учителів хореографії засобами українського народного танцю : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. К., 2002. 262 с.
- fakhovoi pidhotovky* [Formation of choreography skills of future choreography teachers in the process of the professional training] (Candidate's thesis). Kyiv, Ukraine (in Ukrainian).
7. Rebrova, O. Ye. (2013). *Teoriia i metodyka formuvannia khudozhno-mentalnoho dosvidu maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva ta khoreohrafii* [Theory and methods of forming the artistic and mental experience of future teachers of musical art and choreography] (Doctor's thesis). Kyiv, Ukraine (in Ukrainian).
8. Rozhko, M. M. (2006). *Formuvannia plastychnoi kultury studentiv mystetskykh fakul'tetiv pedahohichnykh universytetiv* [Formation of figurative culture of students of art faculties of pedagogical universities] (Candidate's thesis). Kyiv, Ukraine (in Ukrainian).
9. Serdiuk, T. I. (2011). *Khudozhno-estetychna shkola maibutnikh uchyteliv khoreohrafii: formuvannia dosvidu* [Artistic and aesthetic school for future choreography teachers: making experience]. Donetsk: Landon-XXI, 273 p. (in Ukrainian).
10. Stepaniuk, I. V. (2011). *Khoreohrafichna osvita yak chynnyk formuvannia natsionalnoi svidomosti* [Choreographic education as a factor of the national consciousness formation]. *Filosofia osvity*, 24, pp. 118-121 (in Ukrainian).
11. Taranenko, Yu. P. (2017). *Pidhotovka maibutnikh uchyteliv khoreohrafii do rozvytku khudozhno-tvorchykh zdibnostei molodshykh shkolariv* [Training of future choreography teachers for the development of elementary school pupils' artistic and creative skills] (Candidate's thesis). Berdiansk, Ukraine (in Ukrainian).
12. Tarantseva, O. O. (2002). *Formuvannia fakhovykh umin maibutnikh uchyteliv khoreohrafii zasobamy ukrainskoho narodnoho tantsiu* [Formation of future choreography teachers' professional skills by means of the Ukrainian folk dance] (Candidate's thesis). Kyiv, Ukraine (in Ukrainian).

Інформація про автора:

Авраменко Олена Валеріївна: ORCID: 0000-0001-9955-350X; аспірант кафедри загальної педагогіки і педагогіки вищої школи Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди, вул. Валентинівська, 2, м. Харків, Україна 61000
e-mail: selenadance.ev@gmail.com

Information about the author:

Avramenko Olena Valeriivna: ORCID: 0000-0001-9955-350X; Ph.D. candidate of the Department of General Pedagogy and Pedagogy of Higher School, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University, Valentynivska street, 2, Kharkiv, Ukraine 61000
e-mail: selenadance.ev@gmail.com

Цитуйте цю статтю як: Авраменко О.В. Суть і зміст підготовки майбутніх хореографів до професійної діяльності // Теорія та методика навчання та виховання. 2018. № 44. С. 4-16. doi.org/10.5281/zenodo.1410170

Дата надходження статті до редакції: 03.05.2018

Стаття прийнята до друку: 18.05.2018